

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

- 2 Mikeš v modrém
- 2 Milí přátelé misí
- 3 Víčko k víčku pro Mišičku
- 3 Ohlédnutí
- 3 Brýle a známky
- 4 Vzpomínka na putování po Svaté zemi
- 4 Postavíme školu v Africe
- 4 Víte, že...
- 5-6 Předávání víry v rodině (1. část)
- 6-7 Stavba nového kostela (poslední 14. část)
- 7-8 Karel IV. - Otec vlasti
- 9-10 Kalendář, intence

Milí farníci,

jsem rád, že Vám mohu popřát hned v úvodu opravdovou a hlubokou radost ze zmrtvýchvstalého Pána Ježíše Krista, aleluja, aleluja, aleluja! I když si velikonoční události každý rok opětovně připomínáme, tak neztrácíme ani na své aktuálnosti ani hloubce ani radostnosti. Každý kdo chce a s vírou přichází, může z nich neustále čerpat, neboť jejich pramen je nevyčerpatelný a stále osvěžující, živý Kristus.

Mnozí z Vás zaznamenali z mnoha stran a různých médií napětí v Proseči, které vyvolala určovací žaloba, kterou prosečská farnost podala na vybídku biskupství na město Proseč. Jedná se o pokračování nápravy křivd, které byly způsobeny církvím, a majetkového vyrovnání mezi státem a církvemi, spojené s odlukou církví od státu. Podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi byl pouze stát povinný vydávat církvím majetek. Avšak tento zákon v § 18 umožňuje některé případy řešit ještě soudně např. určovací žalobou. Oproti tvrzení pana starosty, že jsme již za tyto pozemky dostali finanční náhradu, svědčí jak samotný zákon, který toto umožňuje, tak i výrok Ministerstva kultury, který říká, že: „Finanční náhrada je paušální, její výše byla stanovena v relaci k té části původního církevního majetku, který se oprávněným osobám nevzdává, protože nesplňuje podmínky pro stanovené vydání. Na výši finanční náhrady nemá vliv, kolik majetku a v jaké hodnotě bude skutečně vydáno oprávněným osobám.“ - Dále připomínám, že i když se s vedením města rozcházíme v názorech na vydávání pozemků, které před rokem 1948 patřily prosečské farnosti, chceme i nadále s městem vycházet dobře tak jako dosud a jsme připraveni kdykoliv jednat. Avšak na základě posledních událostí (zvláště mediálních) a po poradě s oslovenými farníky a panem biskupem jsme se rozhodli nechat žalobu běžet, ať rozhodne nezávislý soud.

Milí přátelé, blahopřeji jménem svým a myslím, že mohu i Vaším, panu jáhnu Josefu Roušaroví k úspěšnému dokončení studia a

Karneval v Perálci

pokračování ze strany 1

získání bakalářského titulu. Je to pro nás o to větší radost, že i v tomto věku měl odvahu podstoupit tento úkol a jistě to nebylo pro něj a pravděpodobně i pro rodinu snadné. Věnoval studiu mnoho úsilí a času a tak věřím, že velké bohatství, které tím získal, zúročí nejen ve svém osobním životě, ale bude požehnáním i pro naše farnosti. Nyní z něj už zakoušíme při různých jeho činnostech ve farnostech. Jsem rád, že od tohoto čísla našeho farního časopisu se budeme moci postupně seznámit s jeho bakalářskou prací nazvanou *Předávání víry v rodině*. Je krásné, že se pan Roušar s námi podělí o své poznatky, které načerpal z mnohé literatury. Chci Vás všechny pobídnout, abyste se pokusili společně s panem Roušarem zamyslet nad otázkami, které si v této práci klade a na které se snaží odpovědět. Zvláště povzbuzuji všechny rodiče, ale i prarodiče, neboť úkol křesťanských rodičů ve vedení „děti“ ke Kristu je celoživotní. Ať Vám Pán v tom žehná.

Milí farníci, děkuji Vám všem, kteří jste se zapojili do voleb Pastorační rady farnosti (PRF) v Proseči i v Nových Hradech. Blahopřeji všem nově zvoleným a jmenovaným členům a děkuji za přijetí tohoto úkolu. Připomínám zde jména členů PRF, abyste, bratři a sestry, věděli, na koho se obracet se svými otázkami, návrhy a připomínkami. PRF v Proseči tvoří: předseda (administrátor, farář): Zdeněk Mach, místopředseda (zvolen): jáhen Bc. Josef Roušar st., sekretář (zvolen): Mgr. Jana Renzová, členové: Pavel Čermák, Ing. Andrea Odehnalová, MgA. Petr Rejman, Mgr. Josef Roušar ml., Ing. Zdeněk Šplíchal, Mgr. Marie Zelenková, Mgr. Alena Zvárová. PRF v Nových Hradech tvoří: předseda: Zdeněk Mach, místopředseda (zvolen): Václav Nádvorník, sekretář (zvolen): Ing. Stanislav Sokol, členové: Ing. Pavel Bošík, Stanislava Vopařilová, František Vích, Vojtěch Brůna, Josef Štěpánek, Petr Poslušný, Václav Novák.

Novým pastoračním radám přeji a vyprošuji mnoho sil k plnění jejich úkolů, inspiraci Ducha Svatého k nalézání nových cest pro pastorační farnosti a hlavně mnoho nadšení a radosti na společné cestě do Božího království. Ze srdce Vám k tomu žehnám.

V tomto období před prázdninami nás čeká mnoho krásných liturgických slavností i dalších událostí. Jednou

Mikeš v modrém

Již tradičně je 2. duben Světovým dnem pro porozumění autismu. Jednotícím prvkem aktivit po celém světě je modrá barva. Modrá je barvou komunikace a sebevyjádření, což je jedna z oblastí, ve které mají lidé s autismem největší potíže. RC Mikeš se letos poprvé zapojilo do podpory zvýšení informovanosti o této problematice. Dopolední program zpívání, hraní a tvoření byl doplněn Vzkazy autistů v písemné podobě, obrázky, modrými balonky a informacemi o sociálních službách pro rodiny s dětmi s poruchou autistického spektra (PAS).

Děkujeme všem maminkách, které přišly s dětmi „v MODRÉM“, a tím se spolu s námi zapojily do osvětové kampaně Rozsvíťme se modře.

E. Skalníková

Milí přátelé misií,

již na únorovém setkání klubka děti připravovaly výrobky na Předvelikonoční Misijní jarmarky®, které proběhly v prosečském a peráleckém kostele po nedělních mších svatých 6. a 13. března. Maminky společně s dětmi vydatně vypomohly i v rámci „domácí přípravy“, a tak veselí motýlci z vajíček, voňavé perníčky, zajíčci, po-

hlednice, velikonoční práníčka, papírové květiny, origami motýlci i kuřátka, jarní zápichy – zkrátka voňavé a krásně barevné pozdravy jara uprostřed bohaté nadílky sněhu, kterou nám příroda připravila, přilákaly řadu zájemců. S radostí mohu říci, že naši farníci jsou stále velmi štedří, a tak po sečtení všech dobrovolných příspěvků v prosečském i peráleckém kostele můžeme na účet Papežského misijního díla dětí odeslat částku ve výši 7 919,- KčJ, jejichž prostřednictvím pomůže potřebným dětem v misiích.

V neděli 13. 3. 2016 jsme pozvali farníky do kostela sv. Mikuláše v Proseči na modlitbu křížové cesty, při které jsme vzpomněli zvláště na misionáře mučedníky. Prosili jsme o sílu a požehnání pro misijní práci a za křesťanské komunity žijící v prostředí pronásledování a diskriminace. Připojil se i P. Zdeněk Mach, který na závěr všem přítomným požehnal a pomodlil se společně s námi modlitby potřebné k získání odpustků pro duše zemřelých, či pro nás samotné...

Veliké díky patří nejen dárcům a pomocníkům, kteří přiložili ruku ke společnému dílu, ale i všem ostatním, kteří misie podporují modlitbou.

Za Misijní klubko 202 Jana Renzová

Víčko k víčku pro Mišičku

Chtěli bychom poděkovat Sdružení Neratov v Orlických Horách o. s. a zejména vám všem lidem, kteří jste se zapojili do sběru víček pro Michalku. Moc nás potěšilo, že na Michalku myslíte a podporujete ji na cestě ke zdraví. Věříme, že nemoc, která Michalku trápí, brzy porazíme a bude se moci lépe pohybovat a třeba i chodit. Víčka, která jste nasbírali, pomůžou opakovat léčebnou rehabilitaci v Klímkovicích a také pomohou při nákupu speciálních pomůcek, které pomáhají Miše zvládat strasti nemoci. Každé víčko, které je v pytlí, je pro nás nadějí, že se vše otočí k lepšímu. Nelze slovy vyjádřit, co pro nás vaše pomoc znamená. Děkujeme.

rodiče Michalky

Informace a slova z místa sběru:

Michalka je osmiletá holčička. Má neznámou nemoc připomínající mozkovou obrnu s centrální svalovou hypotonií. Nemoc má za následek špatné hybnosti těla. Vylučuje samostatnou chůzi. Michalku ztěžuje i vysoký třes v rukách - je veselá a chytrá holčička. Rozhodli jsme se zveřejnit tuto sbírku a vyzvat spoluobčany k aktivitě. Jste úžasní! Tato výzva našla u vás své místo! Pomáháte sběrem víček. V minulých informacích jsem se zmiňovala, jakou mám radost, jak se pytel plní víčky. Do dnešního dne jsme předali 15 vel-

z nich je první svaté přijímání dětí v Proseči. Prosím, myslíte na ně a jejich rodiče ve svých modlitbách, aby se nejen dobře připravili na slavnostní přijetí svátosti eucharistie, ale aby z ní dokázali i celý svůj život hodně čerpat.

Prosím také o modlitby za naše biřmovance z řad mládeže i dospělých. Někteří z těchto dospělých se také připravují k prvnímu přijetí Ježíše Krista v eucharistii. Je to pro nás všechny veliký dar a obrovská radost. Pan biskup nám potvrdil termín slavnosti biřmování na 18. září tohoto roku. Prosím i o modlitbu za všechny snoubence, kteří chystají své životy spojit poutem manželství na celý život.

Přeji nám všem, abychom tyto slavnostní chvíle dobře a hodnotně prožili.

S radostí žehnám.

O. Zdeněk

Ohlédnutí

Všechno má svůj určený čas a stejně jako se v církevním roce opakují liturgická období, tak se i v životě naší farnosti opakují některé akce, které si získaly oblibu všech generací. Jednou z nich je i tradiční KARNEVAL, jehož počátek bychom mohli datovat do roku 2006. Tehdy se v Perálci na sále sešlo asi 20 dětí, které se během roku setkávaly ve společenství. A rok od roku přibývalo nejen dětí, ale i rodičů a prarodičů, kteří s námi přišli sdílet společné chvíle radosti. Od roku 2011 se na organizování karnevalu začal podílet i Obecní úřad v Perálci, především úhradou provozních nákladů a drobným občerstvením. Letošní rok, dalo by se říci jubilejní, nás příjemně zaskočil nebyvalou účastí. Děti, které přišly v nejroztodivnějších maskách, bylo více než 70 a také mnozí „dospěláci“ se předvedli v zajímavých kostýmech. Díky štedrosti Oblastní Charity Nové Hradky jsme mohli letos děti potěšit i malými dárkovými balíčky. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se za rok v určený čas :-).

E. S.

Brýle a známky

Děkuji všem vám sběratelům a dárcům za brýle. Odeslali jsme 46 kusů pěkných a zachovalých brýlí, které jistě pomohou potřebným. Dále 2,40 kg zná-

mek na podporu misí. Přimlouvám se za pokračování ve sběru starých odložených brýlí, ale i každé známky na dopisech. Uchovejte je a jednou přineste do sbírky. Jistě vaše pomoc bude právě ta, která pomáhá v tuto chvíli. Děkuji za pomoc a pochopení.

svá.

Postavíme školu v Africe

Postavíme školu v Africe za vaší pomoci. Odešlete SMS ve tvaru: DMS AFRIKA na číslo 87777.

Cena DMS je 30 Kč, na konto projektu Postavme školu v Africe bude připsáno 27 Kč. Děkuje.

(www.skolavafrice.cz/jak-darovat)

svá.

Víte, že...

- „Bob a Bobek“ vstávají z klobouku a cvičí už dlouhých třicet osm roků? Ztvárnil je Vladimír Jiránek. Jezdil jako dítě k babičce, tam měl plno starostí s chlupatými králíky. Čas však rychle běžel a láska k zajícům ho neopouštěla. Maloval a psal různé vtipky na ně, později se dostal k filmu a najednou mu přišla myšlenka, že se pokusí o film o jeho milovaných králících... Králíci byli na světě.
- Pražský Petřín - kovová rozhledna byla postavena v roce 1891, je vysoká 65,5 m, má 299 schodů, stojí na místě středověkého popraviště.
- Televizní věž Žižkov - Praha je vysoká 216 m, je zatím nejvyšší stavbou Prahy, ale i nejvyšší vyhlídkovou plošinou u nás; ve výšce 69 m je kavárna a restaurace, ve výšce 190 m je připevněná TV anténa.
- Indiánský náčelník-Seattle v roce 1854 řekl: „Až zemře poslední strom a řeka bude otrávená a poslední ryba bude chycena, až potom si uvědomíme, že peněz se nenajdeme.“

svá.

kých pytlů naplněných po vrch. Protože není vždy snadné víčka doručit a předat na sběrné místo, spojili jsme se s Neratovem v Orlických horách (poutní místo), který od nás přijímá sbírku a pak společně se svým sběrem předá na místo určení. Jsem za tuto spolupráci nesmírně vděčná. S ochotou pytle od nás odváží ing. Nekvin-da. Jemu patří i naše poděkování od nás společných sběračů víček. Tolik pro přiblížení naší pomoci. Péče o Michalku je náročná zvláště finančně. Proto se rodiče rozhodli pro pokus o sběr víček (1 kg = 6 Kč). Příjem za víčka bude použit na kompenzační pomůcky, které nehradí pojišťovny. Program: KLIM-THERAPY – 50 tisíc Kč. Více informací na www.michalka-vicka.cz.

Byl nám doručen velký pytel víček z farnosti Nové Hradky. Prátele, díky. Prosím pokračujte, každé víčko je nadějí k uzdravení. Máte velkou zásluhu. Děkuji.

Marie Soukalová

Vzpomínka na putování po Svaté zemi

Den po dni běží a uhání jako o závod. Týden uplyne jako voda, a rok? Najednou zjistíte, že letos je to právě sedm roků, kdy jsme se vydali jako farníci poutníci s otcem Josefem na pouť do Svaté země. Hned se mně promítají hlavou první kroky na zemi z letadla - vzpomínka. Jsem tak daleko od domova! Vycházíme z letištní haly a vítá nás déšť a zase déšť a celodenní bouřka, jakou u nás neprožíváme. Byla hlučná a předváděla se silně. Hromy a blesky zářily po obloze. Čekáme na převoz autobusu, stále je nebe otevřené, padá voda a voda. Přišel však příští den, který chtěl všechno vynahradit – kdy se zdálo, že je vše pokaženo. Ne – ne. Všechno v pořádku O. K. I sluníčko nás vítalo. Jen si představte, a to každý to štěstí nemá, že nás hostil Betlém a nabídl nám střechu nad hlavou, i tam jsme spali! Spali jsme v Ježíšově Betlémě. Tam vše začalo, poznávání svatých míst ve Svaté zemi. Byli jsme i na místech, kde se Ježíš narodil, kde kázal a žil s lidem, kde byl umučen. Všude, kde jsme byli, byl ON s námi. Byly to dny velkých poznání, byla to místa, kde se člověk ztiší, ani snad nedýchá - je plný dojmů a snad i ztrácí v tu chvíli řeč. Úžasné. Nepřestávám děkovat.

Ráda vzpomínám na putování po Svaté zemi a nesmírně vděčím tomu, že se pouť uskutečnila. Ve skrytu duše mám jedno přání, aby se poutníci jednou spolu sešli, zavzpomínali a připomněli si slovem i foto obrázky Svatou zemi... Já se hlásím, kdo bude další?

Přeji krásné slunné jarní dny.

Marie Soukalová

Předávání víry v rodině

Součástí mého teologického vzdělávání, které jsem ukončil letos v lednu, bylo také vypracování bakalářské práce a její obhajoba. Každý si mohl k této práci zvolit téma buď výběrem z těch, které nabízela univerzita, anebo si ho mohl navrhnout sám, podle svého zvážení, avšak se souhlasem vedoucího práce. Já jsem si zvolil téma sám a nazval jsem ho: „Předávání víry v rodině“. Protože práce byla zpracována na 40 stranách (povinných min. 30), tak ji nemohu v našem zpravodaji prezentovat v plné verzi, ale ve zkrácené formě a rozdělím ji do 7 částí na pokračování. Na úvod chci předeslat, že úkolem zpracovatele bakalářky není vymyslet něco nového, ale umět použít odbornou literaturu a církevní prameny, orientovat se v dané problematice a čerpat z nich potřebné informace k danému tématu.

Už řadu let vnímám ze svého okolí, v křesťanských rodinách, i mně blízkých, že se nám křesťanům nedaří předávat víru našim dětem. Můžeme sledovat, že ve velké většině farností rok od roku ubývá počet praktikujících věřících. I přes velkou snahu kněží, katechetů a rodičů se tento trend nedaří zastavit. Mnohem více věřících je ve starší věkové skupině a jejich odchod není přirozeně nahrazován mladou generací. Dávají dnes mladí lidé přednost světským pozitivům před tzv. stádovitostí, která dnešního člověka nijak zvlášť neoslovuje? Nebo se lidé cítí být křesťany, ale na bohoslužby z nějakých důvodů prostě nechodí? Tyto otázky nás nutí k tomu, abychom se zamysleli nad vírou, nad vírou v křesťanských rodinách, protože mnohdy ani v tradičních katolických rodinách se nedaří předávat víru mladým generacím. Můžeme jen s lítostí vnímat to, že jsou rodiny, kde děti spořádaně chodily se svými rodiči do kostela v době svého dětství, avšak v dospělosti svou víru již nepraktikují. Rodiče těchto dětí dál chodí do kostela a vyznávají svou víru, ale děti již ne. A jedná se o početné křesťanské rodiny, kde nejsou výjimkou tři, čtyři nebo více dětí. Proto zde vyvstávají otázky, které se budou prolínat celou prací: „Zůstává dnes rodina prostředím, kde je možné předat víru? Může mít naději na úspěch snaha rodičů o náboženskou výchovu svých dětí, nebo stačí být vlažný, průměrný a čekat, zda děti „potká“ Boží milost a nezasloužený dar víry dostanou?“

Cílem práce není definitivní odpověď na tyto otázky, ale nabídnout reálný pohled na situaci v křesťanské rodině a na její možnosti splnění zásadního úkolu - doprovázení dětí v procesu zrání jejich víry. Ukázat na cesty, kterými by se rodiny mohly vydat, na nezbytnost jejich přímé aktivní účasti v procesu výchovy evangelizací. Cílem je předložit konkrétní úkoly pro křesťanské rodiny, které před nimi stojí v souvislosti s rozvíjením víry dětí. V této souvislosti je však také potřeba ukázat na sekularizovanou společnost a její vlivy, které vedou k rozkolům s přístupem ke křesťanské víře.

Práce je rozdělena do čtyř hlavních částí, kapitol. V první kapitole se zamyslíme nad existujícími křesťanskými rodinami v naší společnosti, nad vzájemnými vztahy v rodině a úlohami jejich členů. Dále si řekneme o podmínkách růstu víry a jejího zrání, protože víra, aby byla životodárná, nesmí zůstat statickou, ale musí se neustále rozvíjet, musí být dynamickou. Proto se zmíníme o principu katecheze jako základu výchovy křesťanské víry.

Ve druhé kapitole se budeme věnovat vnějším vlivům, které působí na rodinné společenství. Pro ucelenost náhledu musíme nastínit vývoj české společnosti od poválečného období, zamyslet se nad vlivem této společnosti na rodinu a také nad postavením církve v ČR. Je nutné vzít v potaz značný vliv sekularizace a z toho vyplývající rozkoly ve společnosti. Závěr kapitoly se věnuje dnešnímu postavení člověka z pohledu církve, z pohledu církevního učení zakotveného ve světle evangelia.

Co církev očekává od křesťanské rodiny? Tím se zabýváme ve třetí kapitole. Bůh nás povolává do společenství rodin a pro tento úkol nás vybavuje láskou, požehnáním a svou milostí. Proto od nás Boží církev očekává spolupráci ve vytváření osobního společenství, ve službě životu, v plnění úkolu výchovy dětí a hlásání evangelia dětem.

Tématem poslední kapitoly je zamyšlení nad výchovou dětí ke (v) křesťanské víře. Zmíníme souvislosti vývoje člověka a vývoje víry v jednotlivých životních fázích a celistvou výchovu dítěte z pohledu rozvíjení hlavních rysů lidské osobnosti. Podíváme se na konkrétní přístupy, kterými lze u dětí dar víry rozvíjet.

Očekáváním od této práce je ověřit, jak lze v dnešních podmínkách naplňovat úkol rodičů vychovávat své děti v křesťanské víře a přitom jim pomoci objevit víru jako poklad, jako cennou hodnotu pro celý jejich život. Sdílím ale přesvědčení, že i když budou někteří procházet v dospívání různými úskalími a třeba i selžou, dostane-li se jim v rodině dobré křesťanské výchovy, bude to jako setba, která vyraší v příhodný čas. Je nutné počítat s tím, že postoj mladého křesťana se v mnoha ohledech bude lišit od postoje střední a starší generace. Tyto generace víru přebíraly od svých rodičů téměř jako samozřejmost, jako rodinnou tradici. Současná mladá generace nepřijímá pouhou interpretaci víry a její prohlubování pod vlivem Ducha Svatého. Předávání víry dnešním mladým lidem je proces, kterému je potřeba věnovat velkou pozornost již od útlého věku.

1. Rodina jako formační prostředí

Křesťanská rodina jako základ společenství žije a působí uprostřed dnešního světa. Křesťané neprožívají něco jiného než druzí lidé, protože nejsou odděleni od druhých lidí, ale snaží se prožívat ty všednodenní události, starosti, problémy i radosti jinak, prožívat vše s Bohem v srdci. Naším vzorem může být Svatá rodina. V současné situaci rodin můžeme vidět stránky kladné i záporné. Člověk si uvědomuje osobní svobodu, význam kvality mezilidských vztahů v manželství nebo odpovědnost za výchovu dětí. Na druhé straně vidíme závažné neshody v názorech na autoritu rodičů a dětí, problémy v rodině při předávání duchovních hodnot nebo rostoucí počet rozvodů a potratů. Nejvíce rozhodující a víru formující je ale samotná rodina. Rodina není jen skupina osob, která je navzájem propojena pokrevními svazky. Tvoří ji manželé, rodiče, děti, prarodiče, strýcové, tety, kteří mají své schopnosti pro soužití, ale mají i nedo-

statky, neustále potřebují vzájemné odpouštění a tolerování jeden druhého. Podle vztahů mezi rodiči si vytvářejí a osvojují základní životní postoje a způsoby jednání i jejich děti.

1.1 Vzájemné vztahy v rodině v souvislosti s předáváním víry

Rodina hraje důležitou roli v socializaci a rozvoji dětí i členů rodiny. Každá rodina si vytváří svou vlastní atmosféru, na níž se podílejí všichni její členové. Vztahy v rodině jsou většinou založeny na příbuzenských a manželských vazbách, ale mnohdy tomu tak není. Nejlepší prostředí pro předávání víry je úplná rodina, kde jsou oba rodiče, oba jsou věřící a svou víru praktikující katolíci. Je-li taková rodina navázána na společenství ve farnosti, na společenství ostatních křesťanských rodin nebo na jiné aktivity církve, pak se naděje na zdravé předání víry zvyšují. Pokud ale chybí „živé“ propojení se společenstvím nebo jiné farní aktivity, i tam může v dospělosti dojít k odpadnutí. Svědectví prarodičů velkou měrou přispívá k náboženské formaci dětí a dospívajících. Je také hodně rodin, které svou víru žijí velmi vlažně, okrajově, nechťejí ji sice úplně odložit, ale není pro ně určujícím způsobem života. Do kostela nechodí pravidelně, jejich životní styl je spíše konzumní a postupně život víry vytěšňují tak, že děti v dospívání většinou odpadnou od víry zcela. Je také řada rodin neúplných, kde jeden z rodičů je praktikujícím věřícím a děti mohou být negativním způsobem ovlivňovány druhým nevěřícím rodičem. V těchto rodinách stále vyrůstá řada mladých lidí a podle současného trendu je třeba počítat s tím, že jich bude přibývat.

S předáváním víry dětem to není jako s předáváním majetku dalším generacím. Víra je darem Božím a měla by se stát nalezeným pokladem v poli, který musí člověk objevit, přijmout a ocenit jeho hodnotu. Někdo ho nalezne brzy, někdo později, jiný zase vůbec nehledá nebo naopak někdo hledá, ale stále jen tam, kde se drahocenný poklad vůbec nenachází.

V atmosféře, kterou rodiče svými projevy mateřské a otcovské lásky spoluvytvářejí ve své rodině, předávají dětem jedinečné svědectví křesťanského života. Lásku, kterou děti vnímají u svých rodičů již od útlého věku, si snadněji spojují s otcovskou láskou Boha a s blízkostí Ježíše Krista. Tyto první křesťanské zkušenosti jsou pro děti velmi důležité a můžeme říci, že v mnohých případech i rozhodující, protože formují člověka na celý život. Výchova k víře ze strany rodičů se také praktikuje tím, že její členové si navzájem dávají v každodenním běžném životě příklad svou ochotou, pomocí a vřelostí, čímž vydávají svědectví křesťanského života. Je výchovně velmi účinné, když v případě rodinných událostí, jako jsou např. narození dítěte, přijetí svátostí nebo velké liturgické svátky, se podaří náboženský rozměr či obsah události zvýraznit v domácím prostředí. Jestliže v domácím prostředí, které je prolnuté láskou a tolerancí jednoho k druhému, podáme dětem správný náhled na dané otázky křesťanských pravd, zanechá to v nich stopy na celý život.

Nestačí však zabývat se jen touto „vnitřní“ rodinnou výchovou. Děti podstupují výchovu i jinde, mimo domov – ve škole, v různých kroužcích, spolcích, dobrovolných organizacích nebo ve společenství sousedů a kamarádů. Rodiče by o této „výchově“ měli vědět a pak na ni doma reagovat, a to z pohledu pravdy o základních otázkách víry a křesťanského života. Všichni členové rodiny spolu se svými rodiči mají aktivní úlohu ve výchově a formování svých nejmladších členů. Protože každá rodina je svou povahou ustanovena jako „domácí církev“, znamená to, že v každé křesťanské rodině se budou odrážet důležité prvky vnitřního života církve. Dalším výrazným prvkem rodinné církve je katechizace. Rodina je místem, ve kterém se žije a předává evangelium, odkud vyzařuje evangelium. Jedná se o výchovu trvalou, každodenní, uplatňovanou při různých rodinných příležitostech a založenou spíše než na výuce, především na svědectví - na svědectví vlastního života rodičů. Velmi přínosným v rodinné katechezi je také svědectví babiček a dědečků. Svým křesťanským postojem, svou laskavostí, moudrostí a svými životními zkušenostmi přispívají k vytváření zdravé křesťanské rodinné atmosféry, která významně formuje náboženské cítění nejen těch nejmenších, ale i dospívajících dětí. Platí, že rodinná katecheze předchází, má větší váhu před jinou formou katecheze. A také, že každou jinou formu katecheze doprovází a obohacuje ji.

Ve svátosti manželství Bůh vybavuje manžele k opravdové křesťanské výchově náležitými milostmi; obdarovává je všemi dary Ducha Svatého, aby mohli pomáhat dětem v jejich procesu lidského a náboženského zrání. Život rodiny se stává školou křesťanského života, školou, ve které děti vyrůstají a dozrávají.

jáhen Josef (pokračování příště)

Stavba nového kostela

v letech 1912 - 1913, 14. část

Vynechali jsme latinské texty modliteb, pro zkrácení textu.

Nemohu jinak, než že musím vypsati aspoň stručně svatý obřad svěcení, který prožil jsem s duší naplněnou mořem citů, jež vylíčit nikterak nemohu a nechci. Má duše byla všecka ta vznešená slova velebného úkolu, dychtivě, a slza za slzou bezděky rosila mou tvář. Obřad začal ve starém presbyteriu před sv. ostatky modlitbou: „Septem psalmi penitentiales“. (Sedmi žalmy kajícími). Tam odtud šli jsme před hlavní bránu, kdež na stupni vrchním po pravé straně stál stůl, na němž se světila voda, ku kropení kostela po venkovské straně. Nato obcházeli jsme kostel od pravé strany a světitel kropil zdi nahoře modle se stále: „In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti“ (Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého). Klérus recitoval pak stále responsorium.

Odpustíš mi dobrotivý čtenář projev mých citů: když zazněla slova prvního responsoria: „Fundata est domus Do-

mini ...“ (Založen je dům Páně...), snad to byl v mém životě nejvzácnější okamžik, myslil jsem, že pukne mi srdce vzrušením; nic dobrého jsem ve svém žití neokusil než práci a opět tvrdou svízelnou práci; ani zdraví ani majetek mi Pán nedal, ale jedno mi dal, že byl jsem tak šťasten. Bezděky přitiskl jsem své rty na to kamení jeho zdi v dlouhém vroucím políbení ... Když došel biskup opět ku bráně, zaklepal berlou na veřeje její se slovy: „*Attolite portas...*“ (Otevřete bránu...). Diakon uvnitř chrámu se táže: „*Quis est iste rex gloriae?*“ (Kdo je tento král slávy?) A biskup odpovídá: „Pán mocný a silný...“ A podruhé obchází chrám od pravé ruky, kropě zdi dole a říká: „*In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti*“ a klerus recituje responsorium druhé.

Opět klepe na veřeje s rozkazem: „*Attolite portas...*“ a diakon zase odpovídá a se táže: „*Quis est iste rex gloriae?*“ A biskup: „*Dominus forte...*“ Obchází se potřetí a kropí uprostřed a modlí se: „*In nomine Patris...*“ a klerus říká responsorium.

Potřetí klepe na veřeje s rozkazem: „*Attolite portas...*“ a diakon uvnitř zase: „*Quis est iste rex gloriae?*“ a biskup i kněží volají: „*Dominus virtutum ipse est rex gloriae! Aperite, aperite, aperite!*“ (Mocný Pán (Hospodin), On je král slávy! Otevřete, otevřete, otevřete!) a biskup učiní berlou kříž na prahu a řekne „*Ecce crucis signum, fugiaut phantasmata puncta*“ (Hle znamení kříže); nyní otevře diakon dveře, biskup vejde, klérus za ním a biskup dí: „*Pax huic domui*“ (Pokoj tomuto domu), a diakon „*In introitu vestro*“ (Ve vstupu vašem) – ostatní: „*Amen*“.

Před hlavním oltářem: „*Veni creator spiritus*“ (Přiď Duchu stvořiteli) – ostatní odpovídají pokračující v hymnu. (Nyní syje jeden z kněží popel na dlažbu lodi mezi oběma kaplemi ve způsobě kosého kříže X, do něhož potom bude biskup psát berlou řeckou abecedu.)

Když dokončeno vzývání Ducha Svatého, modlí se biskup litanie ke všem svatým a ostatní odpovídají. Když se řeklo: Ut omnibus fidelibus etc. „*Te rogamus audi nos*“ (Ať všem věřícím atd. Prosíme tě vyslyš nás). (A biskup pokračuje ve speciálních litaních.) Nato kráčí k rozesetému popeli a berlou píše řeckou abecedu, zatím kněží se modlí latinsky. Dále pokračují Zachariášovým kantikem.

Pak biskup světi vodu, sůl a popel a víno – aqua sili Gregorii. A začne svěcení oltáře: „*Introibo ad altare Dei*“ (Vystupuji k oltáři Božimu) – celý žalm Iudica s kněžstvem. Pak sedmkrát obchází tabulam altaris (oltární desku) a kropí ysopem říká: „*Asperges me Domine hysopo*“ (Pokrop mě Pane ysopem); potom třikrát obchází kostel kropě – při čemž kněží stále se modlí: „*Miserere mei...*“ (Smiluj se nade mnou). Nato se jde pro ostatky a zpívá se (latinský zpěv).

Procesi kolem kostela; biskup nese na polštáři svaté ostatky a kněží zpívají (další zpěv). Pak maže svatým křížem křížek vytesaný na pravém veřeji brány a nesou se ostatky do kostela. Lid vejde. Kněží zpívají. Nyní se vkládají ostatky *in sepulchrum altaris* (do hrobu oltáře) a zpívá se. Architekt Boža Dvořák udělal z cementu a gypsu maltičku, na nové zednické lžici (fance), a zatmelil destičku přikrývací otvor sepulchra.

Kněží zpívají a jeden z kněží ustavičně obchází oltář, okuřuje jej kadidlem, zatím co biskup maže olejem katechumenů pět křížků oltářních, na to opět křížem pět křížků oltářních a naposled naleje se olej katechumenů a křížmo na oltář, rozetře po celé délce a ploše; konečně maže se stěna chrámová křížem na čtrnácti místech, kdež se vyznačené kříže světi za zpěvu *Lapides pretiosi...* (vzácné kameny) a žalm 147. Na to na pěti místech oltáře zapalují se křížky kadidla za zpěvu „Ať vystoupí vonný kouř...“ Křížem se maže oltář v průčelí, na čtyřech rozích, na spojích. Následuje svěcení tabernakulum (svatostánku) za zpěvu.

Pak sloužil nejdůstojnější světitel zpívanou mši svatou a promluvil závěrečnou promluvu.

Odpoledne udělil pan biskup 240 dospělým svátost biřmování a měl sám požehnání. K večeru konal malou procházku po městečku, prohlédl si diecézní dům č. 59 a místnosti sv. Josefské jednoty, navštívil rodiče vel. Pána Antonína Vobejdy v radnici, otec jeho byl obecním strážníkem, podíval se na nový hřbitov a za humna k vysazenému Pánu kopci.

V pondělí konalo se biřmování mládeže počtem 200 a zkouška z náboženství ve škole.

O 5 hodině odpolední nastalo loučení; bylo nelíbené a tklivé; zaplakal srdečně biskup sám jsa pohnut zřejmou oddaností a uvědomělostí katolického stádce; zaplakali jsme my kněží, a lid veškeren; a možno-li, bylo ho při loučení ještě více, než při vítání. Tytéž spolky, táž jízda, kočáry vyprovodily ho ke kříži do Podměstí; jízda a kočáry do Rychmburka.

V tyto památné dny hostila fara naše milé a vzácné hosty v sobotu večer (počtem osm a biskupské služebnictvo), v neděli celý den dvacet a služebnictvo, v pondělí celý den dvacet a služebnictvo výlohami úplně farářovými a to nákladně; obětoval jsem vše s největší radostí a proto ochotně.

Následuje popis darů, sbírek a příspěvků.

Tímto bychom ukončili exkurz do historie přestavby prosečského kostela v letech 1912-13.

Karel IV. - Otec vlasti

Karel se narodil 14. května 1316 matce Elišce Přemyslovně a otci Janu Lucemburskému, dostává jméno Václav. V sedmi letech roku 1323 ho odváží otec Jan do Paříže, což bylo způsobeno rozpory s manželkou Eliškou. Roku 1329 si vzal s Blanku z Valois. V roce 1333 se vrací do Čech, zapomněl českou řeč a královský hrad v Praze byl po vyhoření v rozvalinách, takže bydlel ve městě. Roku 1344 byl zvolen markrabětem moravským, roku 1341 jmenován následníkem trůnu a roku 1346 zvolen českým králem. V roce 1346 je zvolen římským králem a korunován v Bonnu. V roce

1355 je korunován římským císařem v Římě. Tak dosáhl Karel nejvyšších hodností v Evropě. On hleděl hlavně do českého království a zasloužil se o rozkvet duchovní a hmotné kultury v Čechách. Veliké byly jeho činy. Roku 1344 založil arcibiskupství Pražské a vyzdvihl českou církev ze závislosti na Mohuči. Ten rok začala stavba katedrály sv. Víta na Hradčanech a kaple sv. Václava při katedrále. Roku 1344 bylo založeno biskupství Litomyšlské. Roku 1346 nechal zhotovit nové korunovační klenoty české. Roku 1348 byla zřízena v Praze universita, proto, aby čeští občané nemuseli chodit za vzděláním do ciziny, aby doma našli prostřený stůl vědy a zvali k tomu ještě okolní národy. Tím splnil touhu svého děda Václava II. Roku 1348 založil Nové město Pražské, sám ho i rozměroval. A 500 let sloužilo v jeho rozměrech občanům Prahy. Roku 1348 začala stavba hradu Karlštejna k uložení korunovačních klenotů. Zde byla umístěna také kaple sv. Kateřiny, Karel byl jejím ctitel. Dále nechal postavit další hrady jako Kašperk a Radyně v západních Čechách. V roce 1357 nechal Karel vystavět přes Vltavu most na místě zničeného mostu Juditina, aby spojil oba břehy Vltavy. Stavitelem byl Petr Parléř. Most má 16 oblouků, je 518 m dlouhý, 9,40 m široký a nyní je na něm sochařská barokní galerie. Karel založil a nechal postavit řadu kostelů v Praze: kostel Panny Marie Sněžné, kostel Panny Marie

na Karlově, kostel sv. Apolináře, kostel sv. Kateřiny. Významným dílem je založení kláštera a kostela na Slovanech nebo také Emauzského kláštera, kde sloužili benediktini ve slovanském jazyce. Kostel byl zasvěcen sv. Cyrilovi a Metodějovi a sv. Jeronýmovi. Tím Karel dokazoval Českému království, že je pokračovatelem Velké Moravy. Karel byl také sběratelem ostatků svatých.

Jako král se velmi dobře staral o řízení českého státu. Vytvořil mnohé dobré zákony, pomohl obchodu a městu. Ochraňoval poddaný lid. Bojoval proti nepořádkům v zemi tím, že likvidoval loupeživé šlechtice jako Pancíře ze Smojna nebo Mikuláře z Potštejna.

Karel IV. byl velký diplomat evropského významu podle vzoru svého předka Přemysla Otakara I., velkým českým panovníkem a bohatěrem podle vzoru svého praděda Přemysla Otakara II. a národním hospodářem jako jeho děd Václav II. K tomu všemu snažení měl vynikající rádce - arcibiskupa Arnošta z Pardubic a litomyšlského biskupa Jana ze Středy, stavitele Matyáše z Arrasu a Petra Parléře, řadu mistrů z Pražské university nebo státní úředníky a rady z řad šlechty a měšťanů. Jeho činnost byla veliká a jeho velikosti panovnické nedosáhl nikdo před ním ani po něm.

Rodinný život Karlův byl plný lásky, ale také bolesti. Manželství s Blankou z Valois z královského rodu Francie bylo bezdětné a Blanka roku 1348 zemřela. Roku 1349 se ženil podruhé jako 33letý s Annou Falckou, které bylo 20 let. Byl to sňatek diplomatický, její otec Fridrich Falcký byl nepřátelským protivníkem v Německu, tím ho získal na svoji stranu. S Annou měl roku 1350 syna Václava, ten ale roku 1351 zemřel a Anna zemřela roku 1353. Ještě téhož roku se oženil s Annou Svidnickou, on 37letý, ona 14letá. Opět to byl diplomatický sňatek, neboť Boleslav Svidnický vedl ve Slezsku proti němu opozici a tím ho přetáhl do svého tábora. Narodila se jim dcera Alžběta, která zemřela roku 1373. Roku 1361 porodila Anna dědice trůnu Václava IV., který zemřel roku 1419. Anna zemřela roku 1362. Čtvrtou manželkou se stala Eliška Pomořanská, on 47letý a ona 18letá. Její otec ovládal Baltské moře, tento sňatek byl tedy také diplomatický. Eliška byla Karlovou nejmilejší ženou, byla známá svojí silou, lámala podkovy a ohýbala meče. Jejich dcera Anna narozená roku 1366 se později stala anglickou královnou (manžel Richard II.) a přinesla mnoho dobrého Anglii a lid ji nazýval dobrou královnou anglická. Zemřela roku 1394. V roce 1368 se narodil Karlovi syn Zikmund, svým chováním byl podoben dědu Janu Lucemburskému, zemřel v roce 1437. Třetí syn Jan narozen 1370 a zemřel 1396. Další syn Karel narozen roku 1372 a zemřel 1373. Dcera Markéta narozena roku 1373, zemřela 1410, provdána za Jana z Hohenzollernu. Poslední syn Jindřich se narodil roku 1377 a zemřel v roce 1378. Eliška zemřela v roce 1393, 15 let po smrti Karlově.

Karel IV. byl vynikající hospodář, ujímal se selského lidu a zaváděl nové směry v hospodářství, v rybníkářství, ovocnářství a vinařství.

Šťastná vláda „Otce vlasti“ je velkým obdobím rozkvetu duchovní a hmotné kultury v Čechách. Jeho památníky nepokryté prachem starožitnosti přežily věky a různé instituce založené Karlem určovaly na dlouho české dějiny a mnohdy působí dodnes v přítomném životě národa. Velikost doby Karlovy spočívá do značné míry v tom, že Karel dovedl se zvláštním pochopením vyjít vstříc dávným potřebám země a stal se vykonavatelem myšlenek svých předchůdců. Vytvořil a korunoval dílo, v němž se pojí v souladu staré i nové tradice a pokrok. Veliké skutky Karlovy přesvědčují nás, že jeho osobnost je rozhodujícím činitelem v dějinách; kromě nadání, rozhledu a zkušeností je jasná představa panovnického úkolu a neúnavná činnost, které vtiskují trvalejší hodnoty dílu, jež má přežít dobu.

Karel IV. umírá 29. listopadu 1378. Řadu dní byla vystavena jeho rakev a tisíce lidí mu vzdaly poslední památku. Poslední rozloučení s ním měl universitní mistr Vojtěch Raňkův z Ježova, který poprvé na rakvi vyslovil „otec vlasti“. Tento název vešel do dějin našeho národa.

K výročí 600. úmrtí Karla IV. v roce 1978 byla v Praze na Pražském hradu uspořádána velkolepá výstava, kterou navštívilo více než 7 milionů návštěvníků.

V letošním roce se slaví 700 let od jeho narození a touto studií jsem připomněl život a činnost největšího panovníka našeho národa.

Jaroslav Cibulka

Kalendář

NE 17. 4.	4. neděle velikonoční	
PÁ 22. 4.	Chotovice:	10.00 mše sv. u sv. Josefa
NE 24. 4.	5. neděle velikonoční	
	Proseč:	17.00 Cesta světla - n. hřbitov
ČT 28. 4.	Chotovice:	17.00 náboženství 18.30 mše sv.
NE 1. 5.	6. neděle velikonoční	
	Paseky:	16.00 mše sv. + májová pobožnost
	Proseč:	9 - 19 adorace 17 - 19 svátost smíření
ČT 5. 5.	Perálec:	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 6. 5.	Nové Hrady:	17.00 mše sv. Proseč: 18.30 mše sv., setkání mládeže
SO 7. 5.	Chotovice:	16.30 mše sv. Proseč: 18.30 mše sv.
NE 8. 5.	slavnost Nanebevstoupení Páně	
	Libecina:	14.30 mše sv. + májová pobožnost
ST 11. 5.	Nové Hrady:	po mši sv. setkání seniorů Proseč: po mši sv. setkání nad katechismem
ČT 12. 5.	Chotovice:	17.00 náboženství 18.30 mše sv.
PÁ 13. 5.	Česká Rybná:	15.30 mše sv. Proseč: 18.30 mše sv.
SO 14. 5.	Proseč:	18.30 mše sv. po mši sv. vigilie ke slavnosti Soslání Ducha Svatého
NE 15. 5.	slavnost Soslání Ducha Svatého	
	Zderaz:	14.00 poutní mše sv. + májová pobožnost
	Nová Ves:	17.00 poutní mše sv. + májová pobožnost
PÁ 20. 5.	Chotovice:	10.00 mše sv. u sv. Josefa Proseč: 16.30 adorace - setkání ml. dětí 18.30 mše sv.
NE 22. 5.	slavnost Nejsvětější Trojice	
	Doubravice:	14.30 poutní mše sv. + májová pobožnost
ČT 26. 5.	Chotovice:	17.00 náboženství 18.30 mše sv.
NE 29. 5.	slavnost Těla a Krve Páně	
	Nové Hrady:	8.00 mše sv. + eucharistický průvod
	Proseč:	10.00 mše sv. + eucharistický průvod
	Perálec:	mše sv. není
	Chmeliště:	16.30 mše sv. + májová pobožnost
	Nové Hrady:	18 - 19 svátost smíření
ČT 2. 6.	Perálec:	16.30 svátost smíření 18.00 mše sv.

Proseč intence a čtení

čtení a žalmy cyklus C

- 25.4. Za MUDr. Jiřího Bačkovského a jeho otce Jiřího, za rodiny Bačkovských a Hotářiových a za duše v očistci.
- 27.4. Na poděkování za dar společného života.
- 28.4. Za uzdravení a posilu pro dlouhodobě nemocnou.
- 1.5. Za Lukáše a Bohuslava Hromádkovy a celou rodinu.
čt: Kristýnka a Jiřík Taláckovi
- 6.5. Na smír Nejsvětějšího srdce Ježíšova, za kněžská, řeholní a misijní povolání.
- 7.5. Na smír Neposkrvněného srdce Panny Marie, za mír ve světě a za obrácení hříšníků.
- 8.5. Za Jaroslava a Boženu Melicharovy a celý rod.
čt: Marie a Lucie Kulhavých
- 9.5. Za Františku Zavadilovou, bratra Jiřího a rodiče.
- 11.5. Za Martu Štěpánkovou, manžela, syna a živé i zemřelé z toho rodu.
- 13.5. Za Jana Černého, otce a celou rodinu.
- 15.5. Za rodinu Částkovu, živé i zemřelé, za sestru Charitas.
čt: Miloslava Břeňová, Zdena Šplichalová
- 16.5. Na úmysl dárce.
- 18.5. Za Julii Javůrkou a její zemřelé děti.
- 20.5. Za Elišku Vostřelovou a její rodiče.
- 21.5. Za Marii Českovou.
- 22.5. Za Boženu a Josefa Soukalovy.
čt: Růžena Soukalová, Blanka Vopařilová
- 23.5. Za Jiřího Javůrka a celou rodinu.
- 25.5. Za Johanku Vjatrakovou a Ivana Martyna a duše v očistci.
- 29.5. Za Jaroslava a Marii Macháčkovou, jejich zete a rodiče a sourozence.
čt: manželé Dastychovi
- 3.6. Na smír Nejsvětějšího srdce Ježíšova, za kněžská, řeholní a misijní povolání.
- 4.6. Na smír Neposkrvněného srdce Panny Marie, za mír ve světě a za obrácení hříšníků.
- 5.6. Na poděkování za dar života.
čt: Adélka a Baruška Zvárový
- 6.6. Za Tonicu Hofmanovou a duše v očistci a zemřelé členy SFR.
- 8.6. Na úmysl dárce.
- 12.6. Za Antonína Javůrka a jeho zemřelé děti.
čt: manželé Odehnalovi
- 17.6. Na poděkování.
- 19.6. Za Martu Zelenkovou, manžela, vnuka a zete.
čt: Eva Davidová, Marie Sodomková
- 22.6. Za Jaroslava Vobejdu, manželku a syna.
- 24.6. Za Jana Černého a celou rodinu.
- 26.6. Za Bohuslava Hromádku, syna Lukáše a celou rodinu.
čt: Božena Hromádková, Anežka Ječmenová
- 29.6. Na úmysl dárce.
- 3.7. **čt: Adélka a Baruška Zvárový**
- 10.7. **čt: manželé Roušaroví (Ohrada)**
- 17.7. **čt: manželé Taláckovi ml.**
- 24.7. **čt: Božena a Miroslav Vobejdovi**
- 31.7. **čt: manželé Taláckovi st.**

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hrady	Perálec
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	18.30	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	18.30		
SO	18.30		

Perálec intence

- 17.4. Za rodiče Píchovy.
 24.4. Za Františka Sochu, manželku, oboje rodiče, sourozence a celý rod.
 1.5. Za Josefa Zachaře.
 5.5. Na úmysl dárce.
 8.5. Za Marii Landvojtovičovou, manžela Josefa a bratra Ondřeje s manželkou.
 15.5. Za manžele Staňkovy.
 22.5. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
 2.6. Za Josefa Mlynáře, rodiče a celý rod.
 12.6. Za Josefa Zachaře.
 26.6. Za Josefa Nešetřila, rod Krčilů a rod Nešetřilů.
 3.7. Za Ladislava a Anežku Kulhavých, oboje rodiče a švagrovou Růženu.
 5.7. Za Václava Pokorného, syna Václava a za živé i zemřelé rodu

Nové Hradý intence a žalmy

- 27.4. Za Josefa a Boženu Abrahamovy a jejich děti s rodinami.
 1.5. Za Josefa Krejčího a rodiče. **ž: Petr Poslušný**
 4.5. Za Stanislava Vávru, sestru, manželku a syna.
 6.5. Za Jana Kopeckého za živé a zemřelé z toho rodu.
 7.5. Za Václava Petrásy, rodiče a celý rod.
 8.5. Za Marii a Ludvíka Mihovy a rodiče.
ž: Karel Vopařil
 11.5. Za Marii a Františka Baťovy, rodiče z obojí strany a syna.
 15.5. Za rodinu Cibulkovu a Votroubkovu.
ž: Michal Novák
 18.5. Za Pavla Brůnu, za pomoc a ochranu Boží pro jeho rodinu.
 22.5. Za Josefa Zídka a rodiče z obojí strany.
ž: Dáša Nováková
 25.5. Za Bohumila a Václava Staňkovy, za rodiny Staňkovy.
 29.5. Za Boží ochranu a požehnání pro rodiny Němečkovy, Horákovy a Nešporovy. **ž: Vendula Nováková**
 1.6. Za rodiče Duchoslavovy a sestru Marii.
 4.6. Za rodiny dětí a za duchovní zdraví.
 5.6. Za Marii Loučkovu, rodiče a Boží ochranu pro rodiny dětí. **ž: Romana Poslušná**
 8.6. Za živou i zemřelou rodinu Rabovu, Votroubkovu a jejich dva syny, za Františku Koničkovu a Josefa Macáka.
 12.6. Za živé i zemřelé z rodu Dvořákovy, Bartákovy a Novotných. **ž: Anežka Nováková**
 15.6. Za živé a zemřelé rodu Černých.
 19.6. Za Stanislava Němečka a rodiče.
ž: Michal Novák
 26.6. Za Zdeňka Sokola a rodiny jeho dětí.
ž: Karel Vopařil
 1.7. Za rodiče Odehnalovy a rodiny jejich dětí.
 3.7. Za Marii Halouskovou a manžela.
ž: Petr Poslušný

Časopis pro vnitřní potřebu farností
 Proseč, Nové Hradý a Perálec.

Duchovní správa:
 Mgr. Zdeněk Mach
 tel.: 603 275 062
 e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz.

Uzávěrka příštího vydání:
 12. 6. 2016
 e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz.

Kalendář

PÁ 3. 6. slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Nové Hradý: 17.00 mše sv.

Proseč: 18.30 mše sv.

SO 4. 6. Chotovice: 16.30 mše sv.

Proseč: 18.30 mše sv.

NE 5. 6. 10. neděle v mezidobí

Nové Hradý: 8.00 mše sv.

Proseč: 10.00 1. svatě přijímání

Perálec: není mše sv.

Proseč: 11 - 19 adorace

17 - 19 svátost smíření

ST 8. 6. Nové Hradý: po mši sv. setkání seniorů

Proseč: po mši sv. setkání nad katechismem

ČT 9. 6. Chotovice: 17.00 náboženství

18.30 mše sv.

PÁ 10. 6. Proseč: 7.45 mše sv.

Česká Rybná: 15.30 mše sv. v domě u Černíků

Proseč: 17.00 Noc kostelů

Nové Hradý: 19.00 Noc kostelů

NE 12. 6. 11. neděle v mezidobí

PÁ 17. 6. Chotovice: 10.00 mše sv. u sv. Josefa

Proseč: 17.00 mše sv.

17. - 19.

6. Víkend rodin na Březinách (u Hluboké)

NE 19. 6. 12. neděle v mezidobí

Březiny: 11.00 mše sv.

Perálec: mše sv. není

ČT 23. 6. Chotovice: 17.00 mše sv.

po mši sv. zakončení školního roku - táborák

NE 26. 6. 13. neděle v mezidobí

Perálec: 11.00 poutní mše sv.

Nové Hradý: 17 - 19 svátost smíření, adorace

ČT 30. 6. Proseč: 17.00 mše sv. (na zahradě)

po mši sv. zakončení školního roku - táborák

NE 3. 7. 14. neděle v mezidobí

Proseč: 9 - 19 adorace

17 - 19 svátost smíření

- **Modlitba růžence**
vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření**
vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také, jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: **www.farnispolecenstvi.cz**